

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 13 kwietnia 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o sposobie powoływania komisantów koncesjonowanych, warunkach jakim powinni odpowiadać oraz ich prawach i obowiązkach.

Na podstawie art. 6 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 102, poz. 678) oraz w związku z art. 4 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 45, poz. 335) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Koncesja uprawniająca do zajmowania się sprzedażą komisową zwierząt wymienionych w art. 1 ust. (1) rozporządzenia Prezy-

denta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 102, poz. 678) może być udzielona obywatelowi polskiemu, mającemu ukończonych 26 lat, posiadającemu znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, 3-letnią praktykę handlową, umiejętność dokładnej klasyfikacji towaru oraz znajomość podstawowych przepisów z zakresu prawa handlowego i zwyczajów danej gałęzi handlu.

(2) Jeżeli o koncesję ubiega się kasa targowa lub spółka handlowa, nie będąca spółką

jawną, warunki wymienione w ust. (1) dotyczą zarządców lub prokurentów odpowiedzialnych za dany dział komisowej sprzedaży; natomiast w spółkach jawnych warunkom tym powinni odpowiadać wszyscy spółnicy.

(3) Ocena umiejętności wskazanych w ust. (1) oraz określenie sposobu jej przeprowadzania należy do właściwych izb przemysłowo-handlowych (§ 3 ust. (1)).

§ 2. Koncesja nie może być udzielona:

1) osobom pozbawionym w drodze wyroku sądowego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych — przez czas trwania utraty,

2) osobom, co do których toczy się postępowanie upadłościowe;

3) osobom skazanym za przestępstwa na szkodę wierzycieli — w ciągu 3 lat od odbycia kary, oraz skazanym za przestępstwa z chęci zysku;

4) osobom wykluczonym z jakiegokolwiek giełdy towarowej za niewykonanie wyroku sądu rozjemczego lub ugody przed takim sądem zawartej — przez okres 3 lat od dnia wykluczenia.

§ 3. (1) Koncesji udziela według swobodnego uznania właściwa terytorialnie izba przemysłowo-handlowa w porozumieniu z odnośną okręgową komisją nadzoru rynku mięsnego, a jeżeli koncesja ma być wykonywana w miejscowości, w której działa giełda mięsna, również w porozumieniu z tą giełdą.

(2) W przypadku sprzeczności stanowiska komisji nadzoru rynku mięsnego lub giełdy ze stanowiskiem izby przemysłowo-handlowej o udzieleniu koncesji decyduje Minister Przemysłu i Handlu.

(3) Koncesja może uprawniać do sprzedaży komisowej wszystkich zwierząt wymienionych w art. 1 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 102, poz. 678) lub niektórych z nich.

(4) Koncesja uprawnia do wykonywania odnośnych czynności tylko w miejscowościach w niej wymienionych.

§ 4. (1) Jeżeli komisant nie będzie sam wykonywał sprzedaży, lecz wyręczał się w tych czynnościach swymi pracownikami, powinien przed rozpoczęciem przez nich pracy podać do wiadomości izby przemysłowo-handlowej ich nazwiska celem uzyskania zgody izby na dokonywanie sprzedaży przez wymienionych pracowników. Izba może cofnąć swą zgodę za 3-miesięcznym wypowiedzeniem; komisantowi przysługuje prawo odwołania się do Ministra Przemysłu i Handlu w terminie 14 dni od daty doręczenia takiej decyzji izby.

(2) Przepisy ust. (1) nie mają zastosowania w przypadkach, gdy komisant w czynnościach sprzedaży wyręcza się innym komisantem lub maklerem przysięgłym giełdy mięsnej.

§ 5. (1) Izba przemysłowo-handlowa w trybie przewidzianym w § 3 ust. (1) może cof-

nać koncesję w przypadku niestosowania się komisanta do przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 102, poz. 678) lub w razie przerwy w wykonywaniu koncesji przez okres 3 miesięcy.

(2) Izba przemysłowo-handlowa cofnie koncesję w razie nastąpienia okoliczności, uzasadniających według § 2 obowiązek odmowy wydania koncesji lub w przypadku utraty przez komisanta obywatelstwa polskiego albo w przypadku niezpełnienia kaucji stosownie do § 13 ust. (3).

§ 6. (1) W razie odmowy wydania koncesji lub w przypadku cofnięcia koncesji służy stronie prawo odwołania się do Ministra Przemysłu i Handlu w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji izby.

(2) Przepis powyższy nie ma zastosowania, jeżeli odmowa wydania koncesji nastąpiła na skutek decyzji Ministra Przemysłu i Handlu, powziętej na podstawie § 3 ust. (2).

§ 7. O udzieleniu i cofnięciu koncesji izba przemysłowo-handlowa zawiadamia pisemnie zainteresowanego, właściwą komisję nadzoru rynku mięsnego i giełdę mięsną oraz posiadacza uprawnienia targowiskowego, jak również podaje do wiadomości publicznej przez obwieszczenie na targowisku oraz w jednym z miejscowych pism periodycznych.

§ 8. Od dnia cofnięcia koncesji komisant nie może przyjmować żadnych zleceń. Izba przemysłowo-handlowa powinna jednak wyznaczyć mu odpowiedni termin, nie dłuższy niż 3 miesiące, do wykonania uprzednio otrzymanych zleceń, jeżeli nie zostały przez zleceniodawcę cofnięte.

§ 9. (1) Komisant ma prawo do prowizji od zleceniodawcy, jak również do omówionego ze zleceniodawcą wynagrodzenia za dodatkowe usługi, według stawek zatwierdzonych przez izbę przemysłowo-handlową w trybie przewidzianym w § 3 ust. (1) oraz do zwrotu kosztów poniesionych przy wykonywaniu zlecenia.

(2) Jeżeli na targowisku, na którym zostali ustanowieni komisanci, działa giełda, giełda nie może odmówić przyjęcia komisanta w poczet członków.

§ 10. (1) Komisant obowiązany jest do:

- a) wydawania stronom dowodów na zawarte przez niego umowy sprzedaży;
- b) wykonywania zleconych czynności pomocniczych, jak odbieranie towaru i opieka nad nim, uiszczanie wszelkich opłat, załatwianie formalności weterynaryjnych, targowych itp.;
- c) informowania stron o znanych mu właściwościach towaru, w szczególności o jego wadach;
- d) prowadzenia dziennika transakcyj;
- e) udzielania na żądanie właściwej izby przemysłowo-handlowej, okręgowej komisji nadzoru rynku mięsnego lub ko-

misji notowań cen informacyj co do cen oraz opinii przy kwalifikowaniu towaru według obowiązującej nomenklatury;

f) dochowania dokonywanych transakcyj w tajemnicy, o ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej.

(2) Dowody wydawane stronom powinny być podpisane przez komisanta i jego kontrahenta.

§ 11. (1) Komisantowi nie wolno:

- a) zawierać umów na własny rachunek zarówno na swoje, jak i na cudze nazwisko co do hurtowego i detalicznego obrotu zwierzętami wymienionymi w art. 1 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 102, poz. 678) ani też w jakikolwiek inny sposób uczestniczyć w tych transakcjach lub być udziałowcem firm, trudniących się handlem tymi artykułami;
- b) brać udziału w transakcjach, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że są tylko pozorne lub zmierzają do obejścia obowiązujących przepisów.

(2) Kredytowanie obrotu komisowego nie stanowi naruszenia przepisów zawartych w ust. (1) lit. a).

§ 12. (1) Komisant powinien prowadzić w języku polskim, w porządku chronologicznym, parafowany przez właściwą okręgową komisję nadzoru rynku mięsnego dziennik wszystkich zawartych przez siebie transakcyj lub odpowiednią, numerowaną księgę konsygnacyjną. Dzienniki i księgi konsygnacyjne powinny być prowadzone bez wycierań i zasadniczo bez poprawek; poprawki mogą być dokonywane w taki sposób, aby tekst pierwotny można było odczytać.

W dzienniku i księdze konsygnacyjnej wymienić należy w szczególności:

- a) liczbę porządkową transakcyj,
- b) nazwisko i adres zleceniodawcy oraz datę zlecenia,
- c) datę sprzedaży,
- d) nazwisko, względnie firmę, drugiego kontrahenta,
- e) ilość, wagę, rodzaj i pochodzenie towaru,
- f) uzyskane ceny,
- g) pobraną prowizję,
- h) wszystkie opłaty i koszty obciążające towar,
- i) sumę netto do wypłaty.

(2) Transakcje powinny być wpisane do dziennika lub księgi konsygnacyjnej w czasie targowym lub bezpośrednio po zakończeniu targu.

(3) Zakończone dzienniki i księgi konsygnacyjne po dokonaniu przez władze skarbowe wymiaru podatkowego powinny być oddane do przechowania właściwej izbie przemysłowo-handlowej.

(4) Izba przemysłowo-handlowa w trybie przewidzianym w § 3 ust. (1) ustali obowiązują-

jące komisantów wzory dowodów, wydawanych stronom (§ 10 ust. (1) lit. a)). W tej samej drodze izba może ustalić wzory innych dowodów, których sporządzanie uzna za konieczne.

(5) Właściwej izbie przemysłowo-handlowej, inspektorowi okręgowej komisji nadzoru rynku mięsnego oraz przewodniczącemu miejscowej komisji notowań cen przysługuje prawo przeglądania dziennika i innych dowodów.

§ 13. (1) Dla zabezpieczenia roszczeń do komisanta, powstałych z tytułu szkody, wynikłej z zawodowych czynności komisanta, powinien on złożyć w izbie przemysłowo-handlowej przed wydaniem mu dokumentu koncesyjnego kaucję w wysokości każdorazowo określonej przez izbę, nie mniejszą jednak niż 3.000 zł. Kaucja może być złożona w gotówzinie, papierach wartościowych, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) według ich ostatniego, przed złożeniem, kursu giełdy pieniężnej, lub gwarancjach bankowych albo hipotecznych.

(2) Izba przemysłowo-handlowa zaspokoi z kaucji zgłoszone roszczenia, uznane bądź przez komisanta, bądź przez prawomocny wyrok sądowy.

(3) W razie całkowitego lub częściowego zużycia kaucji lub obniżenia się jej wartości, komisant powinien uzupełnić kaucję do pierwotnej wysokości w terminie wyznaczonym przez izbę przemysłowo-handlową.

(4) W razie ustąpienia komisanta, jego śmierci lub cofnięcia mu koncesji izba przemysłowo-handlowa wyznacza i podaje do publicznej wiadomości najmniej 3-miesięczny a najwyżej 6-miesięczny termin do zgłaszania w izbie roszczeń do komisanta. Jeżeli w wyznaczonym terminie nikt nie powiadomi izby o wytoczeniu przeciw komisantowi powództwa o wynagrodzenie szkody, wynikłej z zawodowych czynności komisanta, izba zwraca kaucję.

§ 14. (1) Za czynności związane z wydaniem koncesji izba przemysłowo-handlowa może pobierać ustanowione przez siebie opłaty, których wysokość podlega zatwierdzeniu stosownie do art. 35 ust. (5) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 45, poz. 335).

(2) Koszt ogłoszeń przewidzianych w § 7 oraz w § 13 ust. (4) ponosi koncesjonariusz.

§ 15. Czynności pośredniczenia maklerów przysięgłych na giełdach towarowych, wykonywane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 23, poz. 209), w brzmieniu ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 163), nie są czynnościami komisowymi w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*